

Αριθμός απόφασης 493 /2020

ΑΚ 110/2019

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

23ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 13 Νοεμβρίου 2019, με δικαστές τους Διομήδη Νικολετόπουλο, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Πολυτίμη Φρύδα, Αικατερίνη Κουτσοπούλου, Πρωτοδίκες Δ.Δ., και γραμματέα την Γεωργία Μακρυγιάννη, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την, με ημερομηνία κατάθεσης 22.4.2019, αίτηση ακύρωσης

του _____ του _____, κατοίκου Αθηνών, οδός _____, ο οποίος παραστάθηκε διά των δικηγόρων Ζαχαρούλας Κατσίγιαννη και Ελένης Κάγιου,

κατά του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Κατά τη δημόσια συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε

την εισηγήτρια της υπόθεσης, Πολυτίμη Φρύδα, Πρωτοδίκη Δ.Δ., η οποία διάβασε τη σχετική έκθεσή της,

τις πληρεξούσιες δικηγόρους του αιτούντος, οι οποίες ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και, αφού μελέτησε τη δικογραφία,

Σ κ έ φ τ η κ ε κ α τ ά τ ο ν ν ό μ ο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, που ασκήθηκε παραδεκτώς, μετά και την καταβολή του με αριθμό 271658803959 0621 0050 νόμιμου ηλεκτρονικού παραβόλου, ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθμ. 4/1405376/4.9.2018 απόφασης του Προϊσταμένου Κλάδου Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή του αιτούντος κατά της 4/1405376/5.3.2018 απόφασης του Διευθυντή της Διεύθυνσης Αλλοδαπών στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας. Με την τελευταία αυτή απόφαση, απορρίφθηκε αίτηση του αιτούντος, υπηκόου της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και αναγνωρισμένου πρόσφυγα, για οικογενειακή επανένωση, με την αιτιολογία ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 13 και 14 του π.δ. 131/2006.

2. Επειδή, νομίμως χωρεί η συζήτηση της κρινόμενης υπόθεσης, παρά την απουσία του διαδίκου Υπουργού, εφ' όσον, όπως προκύπτει από το ευρισκόμενο στην δικογραφία αποδεικτικό της επιμελήτριας δικαστηρίων Κασσιανής Μπλατσή, με ημερομηνία 11.9.2019, του επιδόθηκαν νομοτύπως και εμπροθέσμως αντίγραφα, αφενός της πράξης του Προέδρου του Τμήματος, περί ορισμού εισηγητή και δικασίμου (13.11.2019) της ίδιας υπόθεσης, αφετέρου του δικογράφου της κρινόμενης αιτήσεως ακυρώσεως.

3. Επειδή, η Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, «Σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης», ΕΕ L 251, ορίζει, στο άρθρο 1, ότι: «Ο σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να καθορίσει τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να ασκούν το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην

επικράτεια των κρατών μελών.» στο άρθρο 2, ότι: «Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως: α) ... β) "πρόσφυγας": κάθε υπήκοος τρίτης χώρας ... που απολαύει καθεστώτος πρόσφυγα κατά την έννοια της σύμβασης της Γενεύης περί του καθεστώτος των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 31 Ιανουαρίου 1967 γ) ... δ) "οικογενειακή επανένωση": η είσοδος και η διαμονή σε κράτος μέλος των μελών της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, προκειμένου να διατηρηθεί η οικογενειακή ενότητα», στο άρθρο 4, ότι: «1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την είσοδο και τη διαμονή, δυνάμει της παρούσας οδηγίας ..., των ακόλουθων μελών της οικογένειας: α) του/της συζύγου του συντηρούντος β) των ανήλικων τέκνων του συντηρούντος και του/της συζύγου του, ...», στο άρθρο 5, ότι: «1. 2. Η αίτηση συνοδεύεται από δικαιολογητικά που αποδεικνύουν την οικογενειακή σχέση ..., και από ακριβή αντίγραφα των ταξιδιωτικών εγγράφων του μέλους ή των μελών της οικογένειας. Εφόσον αυτό κρίνεται απαραίτητο, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη οικογενειακής σχέσης, τα κράτη μέλη μπορούν να πραγματοποιούν συνεντεύξεις με τον συντηρούντα και το μέλος ή τα μέλη της οικογένειάς του και να διενεργούν οποιαδήποτε άλλη έρευνα που κρίνουν αναγκαία. Η απόφαση απόρριψης της αίτησης πρέπει να είναι αιτιολογημένη. 5. Κατά την εξέταση μιας αίτησης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνουν δεόντως υπόψη το μείζον συμφέρον των ανηλικών τέκνων.» στο άρθρο 9, ότι: «1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στην οικογενειακή επανένωση προσφύγων οι οποίοι έχουν αναγνωρισθεί από τα κράτη μέλη.» στο άρθρο 10, ότι: «1. Το άρθρο 4 ισχύει για τον ορισμό των μελών των οικογενειών, πλην της παραγράφου 1 τρίτο εδάφιο, η οποία δεν ισχύει για τα τέκνα προσφύγων.», στο άρθρο 11, ότι: «1. Το άρθρο 5 ισχύει όσον αφορά την υποβολή και την εξέταση αίτησης υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. 2. Όταν ο πρόσφυγας αδυνατεί να προσκομίσει επίσημα δικαιολογητικά που να αποδεικνύουν τους οικογενειακούς δεσμούς, το κράτος μέλος εξετάζει άλλα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία αξιολογούνται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και αφορούν την ύπαρξη αυτών των δεσμών. Απόφαση απόρριψης της αίτησης δεν μπορεί να θεμελιώνεται αποκλειστικά στην απουσία των εν λόγω δικαιολογητικών.» και στο άρθρο 16, ότι: «1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίπτουν αίτηση εισόδου και διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης ...: α) όταν δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον οι όροι που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.»

4. Επειδή, περαιτέρω, το π.δ. 131/2006 «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2003/86/ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης», Α' 143, με το οποίο επιχειρείται η μεταφορά στην ελληνική νομοθεσία των διατάξεων της προαναφερθείσας, στην τρίτη σκέψη της παρούσας, Οδηγίας, όπως τα άρθρα 13 έως 18 αυτού προστέθηκαν, με το άρθρο 4 του π.δ. 167/2008, Α' 223, ορίζει, στο άρθρο 2, ότι: «Για τον σκοπό του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος, νοούνται ως: ..., 3. οικογενειακή επανένωση, η είσοδος και η διαμονή στη Χώρα των μελών της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που διαμένει νόμιμα στην Ελλάδα, προκειμένου να διατηρηθεί η ενότητα της οικογένειάς του, ασχέτως εάν οι οικογενειακοί δεσμοί δημιουργήθηκαν πριν ή μετά την είσοδό του, ..., 5. πρόσφυγας, ο υπήκοος τρίτης χώρας ... που απολαύει καθεστώτος πρόσφυγα κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης περί του καθεστώτος των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951, η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (Α' 201), όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 31 Ιανουαρίου 1967 και το οποίο κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (Α' 125).», στο άρθρο 4, ότι: «1. Ως μέλη οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας που εισέρχονται στην Ελλάδα, στο πλαίσιο της οικογενειακής επανένωσης, νοούνται: α. Ο έτερος των συζύγων, εφόσον έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του, καθώς και τα κάτω των 18 ετών άγαμα, κοινά τέκνα τους,», στο άρθρο 13 («Μέλη της οικογένειας πρόσφυγα»), ότι: «1. Αλλοδαπός ο οποίος έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, μπορεί να ζητήσει οποτεδήποτε, για λόγους οικογενειακής επανένωσης, ..., την είσοδο και εγκατάσταση μαζί του των αναφερόμενων στην παρ. 1 του ιδίου άρθρου προσώπων», στο άρθρο 14

(«Υποβολή και εξέταση της αίτησης για έγκριση της οικογενειακής επανένωσης πρόσφυγα»), ότι: «1. Ο πρόσφυγας για την έλευση των αναφερόμενων στο άρθρο 13 μελών της οικογένειάς του στην Ελλάδα υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές παραλαβής και εξέτασης της αίτησης ασύλου τα ακόλουθα δικαιολογητικά: α. Αίτηση στην οποία δηλώνει ρητά ότι επιθυμεί την έλευση των μελών της οικογένειάς του στην Ελλάδα. β. Πρόσφατο πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης ή άλλο έγγραφο επίσημα μεταφρασμένο στα ελληνικά και επικυρωμένο από αρμόδια ελληνική αρχή, από το οποίο να προκύπτει ο οικογενειακός δεσμός των προς έλευση προσώπων με τον πρόσφυγα, καθώς και η ηλικία τους. Εφόσον ο πρόσφυγας δεν μπορεί να προσκομίσει τα παραπάνω έγγραφα, οι αρμόδιες αρχές παραλαβής και εξέτασης ασύλου λαμβάνουν υπόψη τους άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία. Απόφαση απόρριψης της αίτησης δεν μπορεί να θεμελιώνεται αποκλειστικά στην μη ύπαρξη των εν λόγω δικαιολογητικών. γ. Ακριβές αντίγραφο των ταξιδιωτικών εγγράφων του μέλους ή των μελών της οικογένειας. δ. Εφόσον η αίτηση για οικογενειακή επανένωση αφορά τους γονείς απαιτείται επιπλέον: i) βεβαίωση δημόσιου φορέα κοινωνικής ασφάλισης με την οποία αποδεικνύεται ότι ο πρόσφυγας διαθέτει πλήρη ασφάλιση ασθένειας ως προς το σύνολο των κινδύνων που προβλέπονται για τις αντίστοιχες κατηγορίες εργαζομένων ημεδαπών, η οποία να καλύπτει και τα μέλη της οικογένειάς του που θα συντηρούνται από αυτόν, ή ii) εκκαθαριστικό σημείωμα φορολογικής αρχής ή οποιοδήποτε άλλο δημόσιο έγγραφο, από το οποίο να αποδεικνύεται ότι διαθέτει ετήσιο προσωπικό εισόδημα σταθερό και τακτικό, επαρκές για τις ανάγκες του ιδίου και της οικογένειάς του, το οποίο δεν προέρχεται από το σύστημα κοινωνικής αρωγής της Χώρας. Το εισόδημα αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τις ετήσιες αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη, προσαυξημένο κατά 20% για τη σύζυγο και κατά 15% για κάθε γονέα και τέκνο και iii) επικυρωμένο συμβόλαιο αγοράς κατοικίας ή σύμβαση μίσθωσης κατοικίας θεωρημένη από δημόσια οικονομική υπηρεσία ή άλλο επικυρωμένο έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο πρόσφυγας διαθέτει κατάλυμα που μπορεί να καλύψει τις ανάγκες στέγασης του ιδίου και της οικογένειάς του. 2. 3. Εφόσον η αίτηση οικογενειακής επανένωσης δεν υποβλήθηκε εντός τριών μηνών από την αναγνώριση του πρόσφυγα απαιτείται επιπροσθέτως η υποβολή των προβλεπόμενων από την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 δικαιολογητικών σε κάθε περίπτωση, εκτός αν πρόκειται για ασυνόδευτο ανήλικο. 4. Οι αρμόδιες αρχές της παραγράφου 1 ελέγχουν τα δικαιολογητικά και υποβάλλουν αυτά μαζί με τις προτάσεις τους στη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Για τη διακρίβωση της ύπαρξης οικογενειακής σχέσης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καλούν τον πρόσφυγα και το μέλος ή τα μέλη της οικογένειάς του σε συνέντευξη και να ενεργούν οιαδήποτε άλλη σχετική έρευνα κρίνεται αναγκαία. 5. Η Διεύθυνση Αλλοδαπών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας αποφαινεται επί της αιτήσεως οικογενειακής επανένωσης και κοινοποιεί την απόφαση στον ενδιαφερόμενο εντός εννέα (9) μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες η διακρίβωση της συνδρομής των προϋποθέσεων της οικογενειακής επανένωσης προσκρούει σε αντικειμενικές δυσκολίες δικαιολογείται η εξέταση αιτήματος μέσα σε δύο (2) μήνες μετά τη συμπλήρωση του εννεαμήνου. Κατά την εξέταση της αίτησης λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον των ανήλικων τέκνων.», στο άρθρο 15 («Είσοδος και διαμονή μελών οικογένειας πρόσφυγα»), ότι «1. Η αρμόδια αρχή παραλαβής και εξέτασης της αίτησης οικογενειακής επανένωσης πρόσφυγα διαβιβάζει την απόφαση για την οικογενειακή επανένωση, μέσω της Υπηρεσίας Διεκπεραίωσης του Υπουργείου Εξωτερικών, στην οικεία ελληνική προξενική αρχή, η οποία χορηγεί την απαιτούμενη θεώρηση εισόδου με την επιφύλαξη των διατάξεων περί απαγόρευσης εισόδου του άρθρου 8 του ν. 3386/2005 (Α' 212). Στη θεώρηση αναγράφεται ο σκοπός άφιξης του αλλοδαπού, καθώς επίσης και ο αριθμός πρωτοκόλλου της απόφασης για την οικογενειακή επανένωση.», και στο άρθρο 17, ότι: «Η αίτηση οικογενειακής επανένωσης που υποβάλλεται από πρόσφυγα απορρίπτεται ... στις περιπτώσεις του άρθρου 9»

5. Επειδή, όπως προκύπτει από τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη της Οδηγίας 2003/86/ΕΚ, τα

μέτρα, που αφορούν την οικογενειακή επανένωση, πρέπει να θεσπίζονται, σύμφωνα με την υποχρέωση προστασίας της οικογένειας και σεβασμού της οικογενειακής ζωής που αναγνωρίζεται, ιδίως, από το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) και το άρθρο 7 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), και, επομένως, οι διατάξεις της ως άνω Οδηγίας πρέπει να ερμηνεύονται, υπό το φως των θεμελιωδών αυτών δικαιωμάτων (πρβλ. Δ.Ε.Ε., Δεύτερο Τμήμα, απόφαση της 4.3.2010, υπόθεση C-578/08, Rhimou Chakroun κατά Ολλανδίας, σκέψη 44 και προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Δ.Ε.Ε., P. Mengozzi, από 30.4.2014, επί της υπόθεσης C-138/13, Dogan κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σκέψη 47). Περαιτέρω, εφόσον, κατά γενικό κανόνα, η οικογενειακή επανένωση των προσφύγων επιτρέπεται, οι διατάξεις, που μπορεί να επιφέρουν περιορισμούς, πρέπει να ερμηνεύονται στενά. Επίσης, το περιθώριο εκτίμησης, που παρέχεται στη Διοίκηση, δεν πρέπει να χρησιμοποιείται, με τρόπο, που να αντιβαίνει, αφενός προς τον σκοπό της Οδηγίας, ο οποίος συνίσταται στη διευκόλυνση της οικογενειακής επανένωσης, αφετέρου προς την πρακτική αποτελεσματικότητά της (πρβλ. Δ.Ε.Ε., Δεύτερο Τμήμα, απόφαση της 4.3.2010, υπόθεση C-578/08, ό.π., σκέψη 43, και προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Δ.Ε.Ε., ό.π., σκέψη 50). Επιπλέον, στην Οδηγία αντιβαίνει, εν γένει, κάθε εθνική νομοθεσία, που επιτρέπει την απόρριψη της αίτησης επανένωσης, βάσει σειράς προκαθορισμένων όρων, χωρίς δυνατότητα εξατομικευμένης αξιολόγησης, με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπό εξέταση περίπτωσης (πρβλ. προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Δ.Ε.Ε. ό.π., σκέψη 57). Εξάλλου, κατά την όγδοη αιτιολογική σκέψη της ίδιας Οδηγίας, πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των προσφύγων, εξαιτίας των λόγων, που τους υποχρέωσαν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους και τους εμποδίζουν να διεξάγουν εκεί κανονικό οικογενειακό βίο, να προβλεφθούν δε πιο ευνοϊκές, σε σύγκριση με τους λοιπούς αιτούντες οικογενειακή επανένωση, προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματός τους. Κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρου 14 παρ. 1 του π.δ. 131/2006, ερμηνευόμενης στην βάση των ανωτέρω ερμηνευτικών κριτηρίων και της αρχής της αναλογικότητας, η μη προσκόμιση από τον πρόσφυγα, που αιτείται την έλευση των μελών της οικογένειάς του στην Ελλάδα, πιστοποιητικού οικογενειακής κατάστασης μεταφρασμένου στα ελληνικά και επικυρωμένου από ελληνική Αρχή, ακριβούς αντιγράφου των ταξιδιωτικών τους εγγράφων, καθώς και λοιπών δικαιολογητικών, δεν πρέπει, άνευ ετέρου, να άγει σε απόρριψη της σχετικής αίτησης, χωρίς να προηγηθεί εξατομικευμένη, ειδικά αιτιολογημένη, κρίση της Διοίκησης, σχετικά με το εάν δικαιολογείται ή όχι, με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις κάθε περίπτωσης, η μη προσκόμιση των εγγράφων αυτών. Σε περίπτωση που κρίνεται δικαιολογημένη η μη προσκόμισή τους, πρέπει να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια άντλησης των στοιχείων ταυτότητας των μελών της οικογένειας του πρόσφυγα από άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία. Επιπλέον, εφόσον, κατά τη ρητή πρόβλεψη της διάταξης του άρθρου 14 παρ. 1 περ. β' εδάφ. τελευταίο του π.δ. 131/2006, η απόφαση απόρριψης της αίτησης του πρόσφυγα, προς έλευση των μελών της οικογένειάς του στην Ελλάδα, δεν μπορεί να θεμελιώνεται αποκλειστικά στη μη ύπαρξη των προβλεπόμενων δικαιολογητικών, τέτοια απόρριψη δεν μπορεί, πολλώ μάλλον, να θεμελιώνεται στο γεγονός ότι τα προσκομισθέντα αυτά δικαιολογητικά εμφανίζουν επιμέρους τυπικές ελλείψεις. Στην περίπτωση αυτή πρέπει, σύμφωνα με τον σκοπό της Οδηγίας 2003/86/ΕΚ, την πρακτική αποτελεσματικότητά της, την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και της χρηστής διοίκησης, να καλείται, καταρχάς, ο αιτών να καλύψει τις σχετικές τυπικές ελλείψεις. Περαιτέρω, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης κατάστασης, στην οποία βρίσκονται οι πρόσφυγες, πιθανώς δε, και τα μέλη της οικογένειάς τους, και της ενδεχόμενης δυσχέρειας πρόσβασής τους σε επίσημα έγγραφα, λόγω του φόβου δίωξης, πρέπει να διενεργεί η Διοίκηση οποιαδήποτε αναγκαία, κατά την κρίση της, έρευνα για τη διακρίβωση της ύπαρξης της οικογενειακής σχέσης του αιτούντος πρόσφυγα, ακόμα και με τη συνδρομή ελληνικών προξενικών Αρχών, ενεργοποιώντας, ενδεχομένως, και τη δυνατότητα, που παρέχεται από τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 του ως άνω προεδρικού διατάγματος, να καλείται ο

πρόσφυγας και τα μέλη της οικογένειάς του σε συνέντευξη. Τέλος, αυτονόητη προϋπόθεση για την υποβολή αίτησης για οικογενειακή επανένωση από έναν αναγνωρισμένο πρόσφυγα είναι η επίδοση σε αυτόν της πράξης αναγνώρισης, άλλως η πλήρη γνώση του, περί της χορήγησης σε αυτόν του καθεστώτος του πρόσφυγα.

6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, υπήκοος της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, εισήλθε στην Ελλάδα και υπέβαλε, στις 7.7.2012, αίτηση για τη χορήγηση πολιτικού ασύλου. Με την υπ' αριθμ. 04/1405376/24.2.2016 απόφαση της Ι' Επιτροπής Προσφυγών Ασύλου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, αναγνωρίστηκε σε αυτόν, κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής κατά της 137510/04/001405376/11.7.2013 απόφασης του Διευθυντή της Αστυνομικής Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής, η ιδιότητα του πρόσφυγα και του χορηγήθηκε, από το Τμήμα Πολιτικού Ασύλου της Αστυνομικής Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής, η σχετική άδεια παραμονής στην Ελλάδα, ισχύος, από 24.2.2016 έως 23.2.2019. Στη συνέχεια, ο αιτών υπέβαλε στην Αστυνομική Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής την από 5.8.2016 αίτηση, με την οποία ζήτησε την έγκριση της έλευσης στην Ελλάδα της συζύγου του και των τριών ανηλίκων τέκνων του, προκειμένου να τους χορηγηθεί άδεια παραμονής στην Ελλάδα, ισόχρονη της δικής του. Με την ανωτέρω αίτηση, ο αιτών συνυπέβαλε α) βεβαίωση οικογενειακής κατάστασης, που αναφέρει την οικογενειακή σχέση του με τη σύζυγό του και τα τρία τέκνα του, β) ληξιαρχική πράξη γάμου του με την σύζυγό του _____, γ) ληξιαρχικές πράξεις των τριών ανηλίκων τέκνων του, _____, γεννηθέντα τα έτη _____, αντίστοιχα, δ) αντίγραφα ταξιδιωτικών εγγράφων των ως άνω μελών της οικογένειάς του. Τα παραπάνω έγγραφα, στο σύνολό τους, υποβλήθηκαν στην Διοίκηση επικυρωμένα από το Προξενικό Γραφείο της Πρεσβείας της Ελλάδος στην Κινσάσα και επίσημα μεταφρασμένα από τη Μεταφραστική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών. Μετά από έλεγχο, διαπιστώθηκε, όπως διαλήφθηκε στο υπ' αριθμ. 750/ΑΣ/1956/ΣΗΔΕ:40229/7.9.2016 έγγραφο του Υπουργείου Εξωτερικών (Ε3 Διεύθυνση Διοικητικών και Δικαστικών Υποθέσεων) ότι, αφενός τα έγγραφα αυτά επικυρώθηκαν από πρόσωπο (Ανθυπαστυνόμο _____), στο οποίο, κατά παράβαση του άρθρου 53 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών, έχουν ανατεθεί καθήκοντα διευθύνοντος το παραπάνω Προξενικό Γραφείο, αφετέρου, στις 23.1.2016, τελέστηκε στο Κονγκό, παρόντος του αιτούντος, ο γάμος του με την σύζυγό του. Συναφώς, η Διοίκηση υπέλαβε ότι αυτός, ως πρόσφυγας, μετέβη, παρά την σχετική απαγόρευση, στη χώρα καταγωγής του, όπου διώκεται, ενώ δεν τηρήθηκαν οι οδηγίες της Ε3 Διεύθυνσης του Υπουργείου Εξωτερικών, ως προς τον έλεγχο της γνησιότητας και του αληθούς περιεχομένου δημοσίων εγγράφων της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, μέσω δικηγορικού γραφείου. Ακολούθως, αποφασίστηκε (8.7.2017), να επανεξεταστεί από τις Αστυνομικές Αρχές το καθεστώς πρόσφυγα στο πρόσωπο του αιτούντος, λόγω του ότι διαπιστώθηκε ότι ταξίδεψε στη χώρα καταγωγής του, ενώ είχε αναγνωρισθεί, ως πρόσφυγας. Στις 6.10.2017, ο αιτών, κατέθεσε υπόμνημα, στο οποίο ανέφερε ότι είναι έγγαμος, από το έτος 1997, οπότε συνήψε παραδοσιακό γάμο με τη σύζυγό του, ωστόσο αμέλησαν την καταχώρισή του στο ληξιαρχείο της πόλης τους, καθώς κάτι τέτοιο δεν εΐθισται στη χώρα καταγωγής του. Ο γάμος, ωστόσο, δηλώθηκε αργότερα, στις 15.7.2000, και καταχωρίστηκε στο Δημαρχείο της Κινσάσα, όπως προκύπτει και από την προσκομιζόμενη ληξιαρχική πράξη γάμου. Όταν, όμως, η σύζυγος του αιτούντος αιτήθηκε την έκδοση αντιγράφου ληξιαρχικής πράξης αυτού του γάμου, το Ληξιαρχείο, εκ παραδρομής, προέβη εκ νέου στην σχετική καταχώριση. Κατ' αποτέλεσμα, ο συγκεκριμένος γάμος φέρεται να έχει τελεστεί, στις 23.1.2016. Περαιτέρω, ο αιτών, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, στερείτο ταξιδιωτικών εγγράφων το επίμαχο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο φέρεται να είχε ταξιδέψει στην χώρα καταγωγής του. Με την υπ' αριθμ. 4/1405376-229303/18.1.2018 διαταγή του Κλάδου Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων της Διεύθυνσης Αλλοδαπών στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, ζητήθηκε από τον αιτούντα να προσκομίσει επιπλέον α) πρόσφατο πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης ή άλλο έγγραφο, μεταφρασμένο στα ελληνικά και επικυρωμένο από ελληνική Αρχή, από το οποίο

προκύπτει ο οικογενειακός δεσμός του, β) βεβαίωση φορέα κοινωνικής ασφάλισης, γ) εκκαθαριστικό σημείωμα φορολογικής Αρχής, από το οποίο προκύπτει επαρκές εισόδημα για την κάλυψη των αναγκών του ίδιου και της οικογένειάς του. Με το ίδιο έγγραφο, κατέστη γνωστό στον αιτούντα, ότι η Διοίκηση δεν θα προβεί στη διαδικασία ανάκλησης του προσφυγικού καθεστώτος του. Ακολούθως, ο αιτών υπέβαλε στην Διοίκηση το από 2.2.2018 υπόμνημα, με το οποίο ανέφερε ότι, επειδή κατέθεσε, την 5.8.2016, άρα, εμπροθέσμως εντός τριμήνου, από την 9.5.2016, ημερομηνία γνωστοποίησης σε αυτόν του προσφυγικού του καθεστώτος και έκδοσης της σχετικής άδειας διαμονής του στην Ελλάδα, την αίτηση για οικογενειακή επανένωση, δεν απαιτούνταν τα επιπλέον δικαιολογητικά. Με την 4/1405376/5.3.2018 απόφαση του Διευθυντή της Διεύθυνσης Αλλοδαπών στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, το αίτημα του αιτούντος για οικογενειακή επανένωση απορρίφθηκε και αποφασίστηκε η μη έλευση στην Ελλάδα και η μη χορήγηση άδειας παραμονής στη σύζυγό του και στα τρία ανήλικα τέκνα του, διότι στο πρόσωπό τους δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του π.δ. 131/2006, όπως συμπληρώθηκε, με το π.δ. 167/2008, ειδικότερα δε, διότι: α) τα δικαιολογητικά που κατέθεσε ο αιτών έχουν επικυρωθεί από μη αρμόδιο υπάλληλο του Προξενικού Γραφείου της Ελλάδας στην Κινσάσα, β) δεν προσκόμισε πρόσφατο πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης ή άλλο έγγραφο επίσημα μεταφρασμένο στα ελληνικά και επικυρωμένο από αρμόδια ελληνική Αρχή, από το οποίο προκύπτει ο οικογενειακός δεσμός των προς έλευση προσώπων με αυτόν, ούτε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία, γ) τα αντίγραφα των ταξιδιωτικών εγγράφων των προς έλευση μελών της οικογένειάς του, έχουν επικυρωθεί από μη αρμόδιο υπάλληλο του Προξενικού Γραφείου της Ελλάδας στην Κινσάσα, δ) η αίτηση οικογενειακής επανένωσης δεν υποβλήθηκε εντός τριών μηνών από την αναγνώρισή του, ως πρόσφυγα, και ο ενδιαφερόμενος δεν προσκόμισε, ως όφειλε, πρόσφατη βεβαίωση φορέα κοινωνικής ασφάλισης και εκκαθαριστικό σημείωμα φορολογίας εισοδήματος. Κατά της ως άνω απόφασης ο αιτών άσκησε, στις 30.7.2018, ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι δεν ήταν δυνατόν η οικογένειά του να γνωρίζει την αρμοδιότητα των υπαλλήλων του Προξενικού Γραφείου της Ελλάδας στην Κινσάσα, ότι από το σύνολο των εγγράφων που προσκόμισε αποδεικνυόταν ο συγγενικός δεσμός του με τα προς έλευση πρόσωπα της οικογένειάς του, ότι δεν ήταν απαραίτητο να προσκομίσει έγγραφο από φορέα κοινωνικής ασφάλισης και εκκαθαριστικό σημείωμα, καθώς η αίτησή του για οικογενειακή επανένωση υποβλήθηκε, εντός τριμήνου, από τον χρόνο που έλαβε γνώση της αναγνώρισής του, ως πρόσφυγα, ήτοι από το χρόνο έκδοσης της σχετικής άδειας διαμονής του στην Ελλάδα, καθώς δεν του είχε κοινοποιηθεί νωρίτερα η απόφαση της Επιτροπής Προσφυγών Ασύλου και, επομένως, δεν ήταν δυνατόν να εκκινήσει ουδεμία προθεσμία. Η ανωτέρω προσφυγή απορρίφθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, με την αιτιολογία ότι εξακολουθούσαν να μην πληρούνται οι προϋποθέσεις για την ικανοποίηση της αρχικής αίτησης του αιτούντος.

7. Επειδή, η μη προσκόμιση από τον αιτούντα αντιγράφων των ταξιδιωτικών εγγράφων των μελών της οικογένειάς του και των σχετικών δικαιολογητικών επικυρωμένων από αρμόδιο όργανο του Υπουργείου Εξωτερικών, χωρίς να προηγηθεί εξατομικευμένη, ειδικά αιτιολογημένη, κρίση της Διοίκησης, περί του εάν ήταν δικαιολογημένη ή όχι η παράλειψη προσκόμισης των εν λόγω εγγράφων, κατ' εκτίμηση των συγκεκριμένων περιστάσεων, που είχε επικαλεστεί, ειδικά και αιτιολογημένα, ενώπιον της Διοίκησης, με την από 5.8.2016 αίτησή του και την από 30.7.2018 ενδικοφανή προσφυγή του, ο αιτών, δεν αρκεί, κατά νόμον, όπως ήδη εκτέθηκε σε προηγούμενη σκέψη της παρούσας, για την απόρριψη της αίτησής του, προς έγκριση της οικογενειακής του επανένωσης. Περαιτέρω, εφόσον τα προσκομισθέντα δικαιολογητικά εμφάνιζαν επιμέρους τυπικές ελλείψεις, κατά τις διατάξεις του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών, η Διοίκηση όφειλε, σύμφωνα με τα εκτεθέντα σε προηγούμενη σκέψη της παρούσας, πριν προβεί σε απόρριψη της αίτησης του αιτούντος για οικογενειακή επανένωση, να τον καλέσει να τις καλύψει, διενεργώντας, παράλληλα, την, κατά την κρίση της, αναγκαία έρευνα, προκειμένου να διακριβωθεί η ύπαρξη της οικογενειακής σχέσης του

αιτούντος πρόσφυγα με τα προς έλευση μέλη της οικογένειάς του, η ηλικία και τα στοιχεία της ταυτότητάς τους, συμπεριλαμβανομένης και της κλήσης σε συνέντευξη, του μεν αιτούντος ενώπιον της διάδικης Αρχής, των δε μελών της οικογένειάς του ενώπιον των αρμοδίων ελληνικών προξενικών Αρχών. Τέλος, από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει ότι ο αιτών είχε λάβει γνώση της αναγνώρισής του, ως πρόσφυγα, με την 04/1405376/24.2.2016 απόφαση της Ι' Επιτροπής Προσφυγών Ασύλου, πριν από την από 9.5.2016, οπότε εκδόθηκε η σχετική άδεια διαμονής του στην Ελλάδα, με συνέπεια να μην υποχρεούται στην προσκόμιση των επιπλέον δικαιολογητικών που προβλέπονται στο άρθρο 14 παρ. 3 του π.δ. 131/2006. Κατά ταύτα, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι πλημμελής, κατ' αποδοχήν, ως βασίμου, του σχετικού προβαλλόμενου λόγου ακύρωσης, παρέλκει δε, ως αλυσιτελής, η εξέταση των λοιπών λόγων ακύρωσης.

8. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Περαιτέρω, πρέπει να αναπεμφθεί η ένδικη υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου εκείνη να καλέσει τον αιτούντα να καλύψει τις υπάρχουσες τυπικές ελλείψεις στα προσκομισθέντα από αυτόν, για την παραδοχή της επίμαχης αίτησής του, δικαιολογητικά, διενεργώντας, παράλληλα, οποιαδήποτε αναγκαία, κατά την κρίση της, έρευνα, για να διακριβωθεί η ύπαρξη της οικογενειακής του σχέσης με τα προς έλευση μέλη της οικογένειάς του, χρησιμοποιώντας και το μέσο της συνέντευξης, αφενός του ιδίου ενώπιον των ελληνικών Αρχών, αφετέρου των μελών της οικογένειάς του ενώπιον των αρμοδίων ελληνικών προξενικών Αρχών, και β) να εκφέρει εξατομικευμένη και ειδικά αιτιολογημένη κρίση, με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις και σε σχέση με τους ειδικούς οικείους ισχυρισμούς του αιτούντος. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στον αιτούντα (βλ. άρθρο 36 παρ. 4 εδ. α' του π.δ. 18/1989) και, κατόπιν εκτίμησης των περιστάσεων, να απαλλαγεί το Δημόσιο από τη δικαστική του δαπάνη (βλ. άρθρο 15 παρ. 2 εδ. γ' του ν. 3068/2002, Α' 274, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 1 περ. στ' του ν. 702/1977 και με το άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κ.Δ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 4/1405376/4.9.2018 απόφαση του Προϊσταμένου του Κλάδου Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, κατά το σκεπτικό της παρούσας.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στον αιτούντα.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα, στις 17.8.2020, και η απόφαση δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 15.9.2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ